

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3821/2019
Гж ап1 17/2019
16.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обојица из ..., чији је заједнички пуномоћник Горан Стаменић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, ради исплате, одлучујући о жалби тужиоца ББ изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Р4 63/19 од 06.09.2019. године и о ревизији тужиоца ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 862/2017 од 20.03.2017. године, у седници одржаној 16.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 862/2017 од 20.03.2017. године, као изузетно дозвољеној.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 862/2017 од 20.03.2017. године у ставу првом изреке и пресуда Основног суда у Смедереву П1 80/11 од 29.02.2016. године у ставу I тачка 5. изреке, којом је одбијен тужбени захтев тужиоца ББ, па се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена да тужиоцу ББ, на име трошкова превоза за долазак и одлазак са посала исплати:

-за месец децембар 2007. године износ од 3.072,00 динара заједно са законском затезном каматом, која се има рачунати од дана 26.01.2008. године, па све до дана коначне исплате;

-за месец јануар 2008. године износ од 3.072,00 динара заједно са законском затезном каматом, која се има рачунати од дана 26.02.2008. године, па све до дана коначне исплате;

-за месец фебруар 2008. године износ од 3.072,00 динара заједно са законском затезном каматом, која се има рачунати од дана 26.03.2008. године, па све до дана коначне исплате;

-за месец март 2008. године износ од 3.072,00 динара заједно са законском затезном каматом, која се има рачунати од дана 26.04.2008. године, па све до дана коначне исплате;

-za mesec septembar 2009. godine iznos od 3.216,00 dinara zajedno sa zakonskom zateznom kamatom, koja se ima racunati od dana 26.10.2009. godine, pa sve do dana konacne isplate;

-за месец октобар 2009. године износ од 3.216,00 динара заједно са законском затезном каматом, која се има рачунати почев од дана 26.11.2009. године, па све до коначне исплате,

-за месец новембар 2009. године износ од 3.216,00 динара заједно са законском затезној каматом, која се има рачунати од дана 26.12.2009. године, па све до дана коначне исплате;

-за месец децембар 2009. године износ од 3.216,00 динара заједно са законском затезном каматом, која се има рачунати од дана 26.01.2010. године, па све до дана коначне исплате;

-за месец јануар 2010. године износ од 4.080,00 динара заједно са законском затезном каматом, која се има рачунати од дана 26.02.2010. године, па све до дана коначне исплате;

-за месец фебруар 2010. године износ од 4.080,00 динара заједно са законском затезном каматом, која се има рачунати од дана 26.03.2010. године, па све до дана коначне исплате;

-за месец март 2010. године износ од 4.080,00 динара заједно са законском затезном каматом, која се има рачунати од дана 26.04.2010. године, па све до дана коначне исплате;

-за месец април 2010. године износ од 4.080,00 динара заједно са законском затезном каматом, која се има рачунати од дана 26.05.2010. године, па све до дана коначне исплате;

-за месец мај 2010. године износ од 4.080,00 динара заједно са законском затезном каматом, која се има рачунати од дана 26.06.2010. године, па све до дана коначне исплате;

-за месец јун 2010. године износ од 4.080,00 динара заједно са законском затезном каматом, која се има рачунати од дана 26.07.2010. године, па све до дана коначне исплате;

-за месец јул 2010. године износ од 4.080,00 динара заједно са законском затезном каматом, која се има рачунати од дана 26.08.2010. године, па све до дана коначне исплате;

-за месец септембар 2010. године износ од 4.080,00 динара заједно са законском затезном каматом, која се има рачунати од дана 26.10.2010. године, па све до дана коначне исплате;

-за месец октобар 2010. године износ од 4.080,00 динара заједно са законском затезном каматом, која се има рачунати од дана 26.11.2010. године, па све до дана коначне исплате;

-за месец новембар 2010. године износ од 4.080,00 динара заједно са законском затезном каматом, која се има рачунати од дана 26.12.2010. године, па све до дана коначне исплате,

све у року од осам дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба тужиоца ББ изјављена против решења Апелационог суда у Београду Р4 63/19 од 06.09.2019. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу ББ на име трошкова ревизијског поступка исплати износ од 35.600,00 динара у року од осам дана од дана пријема писменог отправака пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву П1 80/11 од 29.02.2016. године, ставом I изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим је тражено да се обавезе тужена да плати тужиоцима на име увећане зараде за прековремени рад, рад ноћу и рад у дане државних и верских празника за период од јануара 2008. до новембра 2010. године појединачне месечне износе са законском затезном каматом на исте са каматним почетком од доспелости па до исплате и да тужиоцу ББ исплати трошкове превоза за период од децембра 2007. до новембра 2010. године као неоснован, све ближе описано и опредељено у том ставу, да за тужиоца плати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање надлежном Фонду. Ставом II изреке, обавезани су тужиоци да туженој плате трошкове парничног поступка у износу од по 6.000,00 динара (одговори на тужбу) и износ од 18.000,00 динара на име осталих трошкова поступка у року од осам дана.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 862/2017 од 20.03.2017. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Основног суда у Смедереву П1 80/11 од 29.02.2016. године у делу става I изреке којим је одбијен тужбени захтев тужиоца ББ да се обавезе тужена да плати тужиоцу трошкове превоза за долазак на рад и одлазак са рада за период од децембра 2007. до новембра 2010. године са припадајућом законском затезном каматом на појединачне месечне износе од доспелости до исплате и жалба тужилаца у том делу одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Смедереву П1 80/11 од 29.02.2016. године у осталом делу става I изреке и у ставу II изреке и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац ББ је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је назначио да се ревизија сматра као посебна ревизија и да исту треба прихватити због уједначавања судске праксе. Из навода ревизије произилази да се другостепена одлука побија у ставу првом тачка 5. изреке, у делу којим је потврђена првостепена пресуда којом је одбијен његов тужбени захтев за накнаду трошкова превоза (долазак и одлазак са посла) за период од децембра 2007. године закључно са новембром 2010. године са припадајућом законском затезном каматом од дана доспелости сваког појединачног износа.

Одлучујући о допуштености ревизије тужиоца ББ Апелациони суд у Београду је решењем Р4 63/19 од 06.09.2019. године одлучио да је недопуштена ревизија изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 862/2017 од 20.03.2017. године.

На назначено решење тужилац ББ је изјавио жалбу из свих законом предвиђених разлога.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду и решење, применом члана 395. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04... 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 55/14) па је утврдио да је због потребе уједначавања праксе ревизија тужиоца ББ

дозвољена, а да је жалба на решење Апелационог суда у Београду Р4 63/19 од 06.09.2019. године недозвољена, јер закон није предвидео могућност изјављивања ревизије на такво решење.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био распоређен у Полицијској управи у Смедереву. Приликом доласка и одласка са посла нису му исплаћивани трошкови превоза. Тужени истиче да превозници на подручју града ... нису наплаћивали карту униформисаним лицима. Међу странкама није спорно да није било погодних линија у свим временским терминима да се користе услуге јавног саобраћаја, па је тужилац путовао својим колима. До краја поступка тужени није поднео суду доказе да је од туженог тражио трошкове превоза за утужени период, па имајући у виду ту околност, првостепени суд је нашао да је тужбени захтев тужиоца за накнаду трошкова превоза за назначени период неоснован, зато што је правило да је тужилац морао то право да покуша да оствари у поступку пред органима тужене подношењем захтева што није учинио.

Другостепени суд је у свему прихватио становиште првостепеног суда и потврдио пресуду у том делу.

По оцени Врховног касационог суда, погрешан је закључак нижестепених судова у погледу одлучивања о захтеву тужиоца ББ за накнаду трошкова превоза за назначени период. Ово из разлога што је чланом 37. став 1. Закона о платама државних службеника и намештеника („Службени гласник РС“ бр. 62/06... 99/10) предвиђено да државни службеник, између осталог, има право на накнаду трошкова за долазак на рад и одлазак са рада. Тужилац је државни службеник и о његовом праву одлучује се сходно цитираном закону. Ставом 2. истог члана прописано је да се услови за накнаду трошкова, њихова висина и начин на који се остварују прописују Уредбом Владе. Уредба Владе која регулише ову материју је Уредба о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника („Службени гласник РС“, број 98/07, пречишћен текст), којом је у члану 2. став 1. тачка 1. прописано да државном службенику и намештенику накнађују се трошкови превоза за долазак на рад и одлазак са рада, а чланом 3. ове Уредбе прописано је да државном службенику и намештенику накнађују се трошкови превоза за долазак на рад и за одлазак са рада у висини цене месечне претплатне карте у градском, приградском, односно међуградском саобраћају. Неспорно је међу странкама да тужилац није имао редовну аутобуску линију у спорном периоду и да је путовао својим колима.

Погрешан је закључак нижестепених судова да неподношење захтева тужиоца туженој за накнаду трошкова превоза истога лишава права у овом поступку. Ово из разлога што се овде ради о накнади штете па тужилац има право независно од тога да ли се обраћао туженој за накнаду трошкова превоза који му нису исплаћени, да исте потражује у судском поступку. Обраћање туженој за накнаду трошкова поступка није услов за остваривање права у судском поступку. Тужена је зато у обавези да тужиоцу накнади трошкове које је имао за долазак на рад и за одлазак са рада. Право запосленог на трошкове превоза засновано је непосредно на закону и подзаконском акту, а да ли

ће руководиоци органа да о том праву одлучују посебним решењем за сваког запосленог појединачно и да ли је против тог решења изјављивана жалба, није од утицаја на обавезу накнаде трошкова превоза. Имајући у виду да је тужена својим незаконитим радом (неисплаћивањем трошкова превоза у одређеном периоду) тужиоцу проузроковала штету, у обавези је да ову штету накнади на основу чл. 154. став 1. и 172. став 1. Закона о облигационим односима. С друге стране, висина трошкова превоза је утврђена путем вештачења у првостепеном поступку што је међу странкама неспорно.

На основу изнетог применом члана 407. став 1. ЗПП, одлучено као у ставу првом, другом и трећем изреке.

Одлука у ставу четвртом изреке донета је на основу члана 161. став 2. ЗПП, при чему су тужиоцу признати трошкови за стручни састав ревизије у износу од 12.000,00 динара, на име таксе за ревизију и одлуку по 11.800,00 динара, сходно важећој АТ и ТТ. Остали трошкови везано за првостепени и другостепени поступак нису досуђени с обзиром да је првостепена пресуда у једном делу укинута о том делу захтева још није одлучено, па ће одлуку о тим трошковима донети првостепени суд у складу са исходом спора.

**Председник већа
судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић